УДК 81'42:001.891
DOI https://doi.org/10.24919/2308-4863/104-14

Інна ГОЛОПИЧ,
orcid.org/0000-0002-1831-975
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри гуманітарних дисциплін та українознавства,
Харківського національного університету внутрішніх справ
(Вінниця, Україна) innagolopych@gmail.com

Вікторія ПЕРЦЕВА,
orcid.org/0000-0002-5203-761X
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри гуманітарних дисциплін та українознавства,
Харківського національного університету внутрішніх справ
(Вінниця, Україна) victoriaperceva@gmail.com

АКАДЕМІЧНИЙ ДИСКУРС У ЖАНРАХ НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ: ПІДХОДИ ТА МЕТОДИ АНАЛІЗУ

У процесі дослідження проаналізовано сучасні теоретико-методологічні підходи до вивчення академічного дискурсу, особливості його функціонування в жанрах наукової комунікації, а також наукові праці українських і зарубіжних дослідників, присвячені проблемам жанрового аналізу, риторичної організації наукових текстів і дискурсивних практик. Мета статті полягала в теоретичному обґрунтуванні методики аналізу академічного дискурсу в жанрах наукової комунікації, визначенні її концептуальних засад, структурних компонентів і методологічних підходів, які забезпечують комплексне дослідження жанрових, комунікативно-прагматичних та мовностилістичних особливостей сучасних академічних текстів. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю вдосконалення методологічного інструментарію аналізу академічного дискурсу в жанрах наукової комунікації відповідно до сучасних тенденцій розвитку лінгвістики, дискурсології, теорії жанрів та академічного письма, а також зростанням вимог до якості підготовки й експертизи наукових текстів у міжнародному академічному середовищі. У дослідженні використано комплекс взаємодоповнювальних методів, зокрема аналіз і синтез наукових джерел, порівняльний, структурно-функціональний, дискурс-аналіз, жанровий аналіз, комунікативно-прагматичний та описовий методи. Наукова новизна дослідження полягає в систематизації методичних підходів до аналізу академічного дискурсу та визначенні комплексу мовних, жанрових і комунікативних параметрів дослідження наукових текстів.

Дослідження показало, що ефективний аналіз академічного дискурсу можливий лише за умови комплексного поєднання дискурс-аналізу, жанрового, структурного, прагматичного та лінгвостилістичного підходів. Це забезпечує всебічне дослідження академічних текстів різних жанрів. А цифровізація науки та розвиток міжнародної наукової комунікації актуалізують розроблення комплексної методології аналізу академічного дискурсу, яка орієнтована на дослідження жанрових, комунікативних і лінгвостилістичних особливостей академічних текстів.

Ключові слова: *академічний дискурс; жанри наукової комунікації; методика аналізу; дискурс-аналіз; академічне письмо; наукова комунікація.*

Inna GOLOPYCH,
orcid.org/0000-0002-1831-975
Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Humanities and Ukrainian Studies
Kharkiv National University of Internal Affairs,
(Vinnytsia, Ukraine) innagolopych@gmail.com

Viktoriia PERTSEVA,
orcid.org/0000-0002-5203-761X
Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Humanities and Ukrainian Studies
Kharkiv National University of Internal Affairs
(Vinnytsia, Ukraine) (victoriaperceva@gmail.com)

ACADEMIC DISCOURSE IN THE GENRES OF SCIENTIFIC COMMUNICATION: APPROACHES AND METHODS OF ANALYSIS

This study analyses contemporary theoretical and methodological approaches to the study of academic discourse, the specific features of its functioning within the genres of scientific communication, as well as scholarly works by Ukrainian and international researchers devoted to issues of genre analysis, the rhetorical organisation of scientific texts, and discursive practices. The aim of the article was to provide a theoretical justification for a methodology for analysing academic discourse within the genres of scientific communication, and to define its conceptual foundations, structural components and methodological approaches, which enable a comprehensive study of the genre-specific, communicative-pragmatic and linguistic-stylistic features of contemporary academic texts. The relevance of the study stems from the need to refine the methodological tools for analysing academic discourse in the genres of scientific communication in line with current trends in the development of linguistics, discourse studies, genre theory and academic writing, as well as the increasing demands on the quality of preparation and expertise of scientific texts within the international academic community. The study employs a set of complementary methods, including the analysis and synthesis of scholarly sources, comparative analysis, structural-functional analysis, discourse analysis, genre analysis, communicative-pragmatic analysis and descriptive methods. The scientific novelty of the study lies in the systematisation of methodological approaches to the analysis of academic discourse and the identification of a set of linguistic, genre-based and communicative parameters for the study of academic texts.

The study found that an effective analysis of academic discourse is only possible through a comprehensive combination of discourse analysis with genre-based, structural, pragmatic and linguo-stylistic approaches, thereby ensuring a thorough examination of academic texts across various genres.

Key words: *academic discourse; genres of scientific communication; analytical methodology; discourse analysis; academic writing; scientific communication.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку науки характеризується стрімкою глобалізацією наукового знання, цифровізацією дослідницької діяльності та активним розширенням міжнародної академічної взаємодії. У XXI столітті наукова комунікація вийшла за межі локальних академічних спільнот і набула статусу глобального міжкультурного явища, у межах якого результати досліджень оперативно поширюються через міжнародні журнали, наукові конференції, цифрові репозитарії, академічні соціальні мережі та інші платформи відкритої науки. Така трансформація сприяє інтенсифікації обміну знаннями між ученими різних країн, забезпечує доступ до найновіших наукових досягнень, стимулює міждисциплінарне співробітництво й формує нові стандарти академічної комунікації. За цих умов особливого значення набуває дослідження академічного дискурсу як складної комунікативної системи, яка забезпечує продукування, репрезентацію, інтерпретацію та поширення наукового знання.

Аналіз наукових досліджень дає підстави стверджувати, що академічний дискурс охоплює сукупність усних, письмових і цифрових жанрів наукової комунікації, кожен із яких характеризується специфічною композиційною організацією, комунікативною метою, мовностилістичними засобами та прагматичними стратегіями. До його жанрової системи належать наукові статті, монографії, дисертації, тези доповідей, рецензії, академічні листи, грантові заявки, усні доповіді, конференції, форуми, конгреси, вебінари та інші форми професійної взаємодії. Письмовий академічний дискурс характеризується розподіленим хронотопом, оскільки його функціонування не обмежується конкретним місцем і часом, тоді як усні жанри реалізуються в межах визначеної просторово-часової ситуації комунікації. Водночас

цифрові формати наукової взаємодії поєднують ознаки синхронної та асинхронної комунікації, що зумовлює появу нових жанрових моделей і трансформацію традиційних форм академічного спілкування.

Попри значний розвиток теорії дискурс-аналізу, когнітивної лінгвістики, прагматики та жанрознавства, проблема розроблення цілісної методики аналізу академічного дискурсу в жанрах наукової комунікації залишається актуальною. Наявні дослідження здебільшого зосереджуються на окремих видах академічних текстів або окремих аспектах їхнього аналізу, тоді як сучасна практика наукової діяльності потребує комплексного методологічного підходу, який дозволив би враховувати структурні, комунікативно-прагматичні, когнітивні, мовностилістичні та цифрові особливості функціонування різних жанрів академічного дискурсу. Саме тому актуальність дослідження зумовлена необхідністю удосконалення методики аналізу академічного дискурсу як важливого інструменту комплексного вивчення сучасної наукової комунікації, що сприятиме підвищенню ефективності академічного письма, розвитку міжкультурної наукової взаємодії та інтеграції української науки до світового академічного простору.

Мета статті полягає в теоретичному обґрунтуванні методики аналізу академічного дискурсу в жанрах наукової комунікації, визначенні її концептуальних засад, структурних компонентів і методологічних підходів, що забезпечують комплексне дослідження жанрових, комунікативно-прагматичних та мовностилістичних особливостей сучасних академічних текстів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел свідчить, що проблематика академічного дискурсу та жанрів наукової комунікації активно розробляється як українськими, так і зарубіжними дослідниками. Українські науковці (С. Щербина, К. Гохман, Ж. Колоїз, О. Бабелюк, С. Бук, О. Любашенко та ін.) досліджують теоретичні засади академічного дискурсу, особливості академічного письма, жанрову організацію наукових текстів і методичні аспекти наукової комунікації. У працях K. Hyland, N. Fairclough, P. Wang та інших зарубіжних учених обґрунтовано функціонально-прагматичний, дискурс-аналітичний, жанровий і риторичний підходи до аналізу академічних текстів. Науковиця С. Щербина (Щербина, 2018) здійснила системний аналіз англо-американських наукових шкіл дослідження академічного дискурсу та запропонувала жанрову таксономію академічної наукової комунікації. Дослідниця обґрунтувала поділ академічного дискурсу на навчально-педагогічний і науково-дослідницький, охарактеризувала усні та письмові жанри академічної комунікації, а також узагальнила три основні методологічні підходи до аналізу жанрів: неориторичний, соціокультурний і лінгводидактичний. Кен Хайланд (Hyland, 2018). розвинув функціонально-прагматичний підхід до аналізу академічного дискурсу. У своїх працях він досліджує мовні засоби взаємодії автора з читачем, особливості академічної аргументації, дисциплінарні відмінності академічного письма, використання метадискурсу й комунікативних стратегій у наукових текстах.

Виклад матеріалу. Протягом останніх десятиліть академічний дискурс перебуває в центрі уваги лінгвістичних, дискурсологічних, прагматичних і жанрознавчих досліджень. Зростання інтересу до цієї проблематики пов'язане насамперед із трансформацією сучасної науки в глобальну систему виробництва й обміну знаннями, у якій ефективність наукової діяльності значною мірою визначається якістю академічної комунікації (Любашенко, Лоза, Горкуненко, 2024). Стрімкий розвиток цифрових технологій, міжнародне наукове співробітництво, відкритий доступ до результатів досліджень та активне поширення електронних платформ наукового спілкування зумовили суттєву еволюцію жанрової системи академічного дискурсу, що актуалізує необхідність удосконалення методології його комплексного аналізу.

У сучасній науковій літературі (Бабелюк, Бук, 2026; Неклесова, 2024) академічний дискурс розглядається як багаторівнева комунікативна система, у межах якої відбувається створення, представлення, критичне оцінювання та поширення наукового знання. Його особливість полягає в поєднанні мовних, когнітивних, соціокультурних і прагматичних компонентів, що забезпечують ефективну взаємодію між учасниками академічної спільноти. Зважаючи на це, аналізується не лише окремий текст, але й середовище його використання: адресант, адресат, комунікативна мета, жанрові конвенції, соціальний контекст і механізми інтерпретації повідомлення. У сучасній лінгвістичній та дискурсологічній літературі дедалі частіше використовується поняття академічного дискурсу як комплексної комунікативної системи, яка поєднує процес і результат професійної взаємодії учасників академічної спільноти. У широкому розумінні академічний дискурс охоплює як освітню, так і науково-дослідницьку діяльність, забезпечуючи створення, передавання, інтерпретацію та поширення наукового знання. У контексті дослідження методики аналізу ака-

демічного дискурсу основний інтерес становить саме його науково-комунікативний сегмент, який реалізується через жанри наукової комунікації, зокрема наукові статті, монографії, дисертації, тези конференцій, рецензії, наукові доповіді, академічні презентації та інші форми професійного наукового спілкування.

У дослідженні (Fairclough, 2003) відзначається, що однією з ключових характеристик академічного дискурсу є його адресантно-адресатна організація, яка характеризує специфіку взаємодії між учасниками наукової комунікації. Залежно від жанру комунікативні ролі можуть реалізовуватися в різних моделях взаємодії: автор – рецензент, автор – редактор, дослідник – наукова спільнота, доповідач – аудиторія, керівник дослідження – здобувач освіти, викладач – здобувач або дослідник – дослідник. Така варіативність дискурсивних ролей визначає не лише структуру академічного тексту, а й особливості добору мовних засобів, аргументативних стратегій та способів репрезентації наукового знання. Методика аналізу академічного дискурсу передбачає комплексне дослідження текстів різних жанрів наукової комунікації з урахуванням їхньої структурної організації, комунікативного призначення, мовностилістичних характеристик, прагматичних стратегій і дискурсивних ролей учасників взаємодії. Такий підхід дає можливість простежити закономірності побудови академічних текстів, визначити специфіку реалізації комунікативних намірів автора, засоби аргументації, способи представлення результатів дослідження та особливості взаємодії автора з академічною спільнотою.

На основі аналізу наукових джерел, нами констатовано, що особливого значення набуває жанровий підхід, відповідно до якого кожен жанр наукової комунікації має власну композиційну структуру, систему мовних засобів і характерні комунікативні функції. Наукові статті, монографії, дисертації, рецензії, тези конференцій, академічні презентації, постери, грантові заявки, рецензійні висновки та інші жанри відрізняються не лише формою представлення інформації, а й особливостями організації дискурсу, ступенем аргументованості, способами взаємодії з читачем і реалізацією авторської позиції. Відповідно методика їх аналізу повинна враховувати як універсальні характеристики академічного дискурсу, так і специфіку окремого жанру.

Важливою складовою академічного дискурсу є система дискурсивних ролей, яка реалізується в процесі професійної комунікації (Любашенко та ін, 2024). Учасники, залежно від комунікативної ситуації, можуть виступати авторами, рецензентами, редакторами, експертами, доповідачами, здобувачами освіти або читачами. Їхня взаємодія визначає характер побудови тексту, рівень аргументованості, добір мовних засобів та особливості представлення наукової інформації. Зміна ролей і комунікативних функцій зумовлює варіативність академічних жанрів та їхню адаптацію до різних форматів наукової взаємодії.

Аналіз сучасного академічного дискурсу (Гохман, 2018; Колоїз, 2024) свідчить, що його визначальними характеристиками залишаються логічна послідовність, структурованість, об'єктивність, точність, доказовість, інтертекстуальність і стандартизованість викладу. Водночас спостерігаються нові тенденції розвитку, серед яких посилення авторської репрезентації, інтерактивності, міждисциплінарності та цифровізації наукової комунікації. Поширення електронних журналів, відкритого рецензування, академічних соціальних мереж, відеоконференцій та інших цифрових форматів істотно розширює жанровий спектр академічного дискурсу й вимагає застосування сучасних комплексних методик його аналізу, які інтегрують структурний, функціональний, прагматичний, когнітивний та дискурс-аналітичний підходи. Саме тому розроблення методики аналізу академічного дискурсу в жанрах наукової комунікації доцільно здійснювати на засадах міждисциплінарного підходу, який поєднує принципи дискурс-аналізу, жанрового аналізу, прагмалінгвістики, функціональної лінгвістики та теорії наукової комунікації. Такий підхід забезпечує цілісне дослідження академічних текстів, дозволяє встановити закономірності їхнього функціонування в сучасному інформаційному просторі та створює методологічне підґрунтя для підвищення ефективності академічного письма й міжнародної наукової комунікації.

Важливим аспектом методики аналізу академічного дискурсу є визначення його жанрової структури, оскільки саме жанр є базовою одиницею організації наукової комунікації. У сучасній науковій літературі академічний дискурс розглядають як багаторівневу систему, що охоплює два взаємопов'язані напрями функціонування (Wang та ін., 2023). Перший представлений навчально-педагогічним дискурсом, до якого належать лекції, семінари, практичні заняття, академічні презентації, співбесіди, консультації та іспити. Другий охоплює науково-дослідницький дискурс, який реалізується через такі жанри, як наукова стаття, монографія, дисертація, тези конференцій, наукова доповідь, звіт про результати дослід-

ження, рецензія, круглий стіл, академічне резюме та інші форми професійної наукової взаємодії. Незважаючи на різноманітність жанрових форм, усі вони підпорядковуються спільним принципам академічної комунікації, проте відрізняються структурою, прагматичною спрямованістю, мовними засобами та особливостями взаємодії між учасниками комунікації.

Особливе місце серед жанрів наукової комунікації посідає наукова стаття, яка сьогодні є провідною формою представлення результатів досліджень у міжнародному академічному просторі. Її композиційна організація ґрунтується на загальновизнаній риторичній моделі IMRaD (Introduction, Methods, Results and Discussion), що забезпечує логічну послідовність викладу, прозорість представлення результатів та можливість їх відтворення іншими дослідниками. Саме тому аналіз наукових статей часто використовується як базова модель для розроблення методики дослідження академічного дискурсу, оскільки дозволяє комплексно оцінити структурні, мовні, когнітивні та прагматичні характеристики академічного тексту.

Методологічне підґрунтя сучасного аналізу академічного дискурсу сформувалося під впливом кількох взаємодоповнювальних наукових підходів. Одним із найбільш впливових є неориторичний підхід (New Rhetoric), представники якого розглядають жанри як соціальні дії, що реалізуються в межах певних професійних спільнот. У центрі уваги цього напряму перебуває дослідження риторичних стратегій, комунікативних намірів автора та особливостей функціонування жанрів у конкретних академічних ситуаціях.

Не менш важливим є соціокультурний підхід, сформований у межах системно-функціональної лінгвістики, який трактує жанр як соціально детерміновану модель комунікації. Відповідно до цього підходу академічний текст розглядається не лише як мовний продукт, а як результат взаємодії культурних норм, соціальних практик і професійних традицій, які визначають особливості побудови наукового повідомлення.

Значний внесок у розроблення методики аналізу академічного дискурсу зробив лінгводидактичний підхід, представлений концепцією English for Specific Purposes (ESP), у межах якої жанровий аналіз використовується для виявлення типових структурних моделей академічних текстів та навчання академічному письму. Саме в цьому напрямі було розроблено низку моделей аналізу риторичної структури наукових статей, зокрема модель CARS Джона Свейлза, яка сьогодні широко застосовується під час аналізу вступів наукових публікацій.

Суттєво розширили можливості жанрового аналізу й методи корпусної лінгвістики, що забезпечують дослідження великих масивів академічних текстів із використанням цифрових інструментів. Корпусні методи дозволяють виявляти закономірності використання мовних конструкцій, термінології, риторичних маркерів, засобів аргументації та структурних моделей у різних жанрах наукової комунікації. Інтеграція жанрового аналізу, дискурс-аналізу, корпусної лінгвістики та прагмалінгвістики формує сучасну комплексну методику аналізу академічного дискурсу, яка дає змогу всебічно досліджувати структурні, функціональні, когнітивні та комунікативні особливості різних жанрів наукової комунікації.

На основі аналізу наукових підходів та власного педагогічного досвіду запропонуємо методику аналізу академічного дискурсу, яка передбачає послідовну реалізацію п’яти взаємопов’язаних етапів:

– перший етап полягає у визначенні жанру академічного тексту, його комунікативної мети, цільової аудиторії, адресанта й адресата, що забезпечує врахування жанрових конвенцій і комунікативного контексту;

– другий етап охоплює структурно-композиційний аналіз, який передбачає дослідження архітектоніки тексту, логіки викладу, риторичної організації та відповідності усталеним моделям академічного письма, зокрема IMRaD для наукових статей;

– на третьому етапі здійснюється лінгвостилістичний аналіз, спрямований на виявлення особливостей академічної лексики, термінології, синтаксичних конструкцій, засобів когезії, інтертекстуальності та метадискурсивних маркерів;

– четвертий етап передбачає комунікативно-прагматичний аналіз, у межах якого оцінюються авторська позиція, аргументативні стратегії, способи взаємодії з читачем, реалізація категорій переконливості, об’єктивності та академічної етики;

– завершальний етап полягає в комплексній інтерпретації отриманих результатів, узагальненні виявлених особливостей і визначенні відповідності тексту жанровим вимогам сучасної наукової комунікації. Запропонована послідовність етапів забезпечує системний аналіз академічного дискурсу та може бути використана як універсальна методична модель для дослідження різних жанрів наукової комунікації.

Висновки. Результати проведеного дослідження дають змогу дійти висновку, що академічний дискурс є складною багаторівневою комуні-

кативною системою, яка забезпечує створення, репрезентацію, інтерпретацію та поширення наукового знання в межах сучасного академічного простору. Його функціонування реалізується через сукупність жанрів наукової комунікації, кожен із яких характеризується власною структурною організацією, комунікативною метою, мовними особливостями, прагматичними стратегіями та дискурсивними ролями учасників. Ми виходимо з визнання, що досліджувана методика аналізу академічного дискурсу повинна розглядатися не лише як сукупність інструментів лінгвістичного дослідження тексту, а як універсальна міждисциплінарна система, спрямована на комплексне вивчення структурних, семантичних, когнітивних, прагматичних і соціокультурних характеристик жанрів наукової комунікації. Такий підхід дозволяє встановити закономірності організації академічних текстів, виявити специфіку реалізації авторської позиції, засобів аргументації, інтертекстуальних зв'язків і комунікативних стратегій, а також простежити особливості функціонування різних жанрів у сучасному цифровому науковому середовищі. До того ж, зважаючи на своєрідність досліджуваного конструкту, принципово важливо враховувати, що сучасний академічний дискурс постійно трансформується під впливом глобалізації науки, цифровізації, розвитку відкритої науки, міжнародної академічної мобільності та використання інформаційно-комунікаційних технологій. Це зумовлює появу нових жанрових форм, зміну традиційних моделей наукової взаємодії та розширення комунікативних можливостей академічної спільноти, що потребує постійного вдосконалення методики їх аналізу. *Перспективи подальших досліджень* доцільно пов'язати з порівняльним аналізом академічного дискурсу в різних мовних і культурних традиціях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабелюк О., Бук С. Академічне письмо в англомовних та україномовних наукових статтях: структурні, змістові та жанрово-стилістичні параметри. *Львівський філологічний часопис*. 2026. Вип. 19. С. 5–15. DOI: https://doi.org/10.32447/2663-340X-2026-19.1
2. Гохман К. Академічний дискурс у системі інституційних дискурсів. *Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського*. 2018. Вип. 26. С. 37–45 URL: https://www.lingstud.od.ua/archive/2018/26/pv26-37-47.pdf (дата звернення 29.07.2026)
3. Колоїз Ж. В. Вектор наукових пошуків у методології. Сучасні тенденції методики навчання: мовно-літературна царина : колективна монографія / за ред. З. П. Бакум. Кривий Ріг : КДПУ, 2023. С. 217–251.
4. Колоїз Ж. В. Основи академічного письма : навч. посіб. 2-ге вид., доповн. і перероб. Кривий Ріг : ФОП Маринченко С. В., 2024. 143 с.
5. Любашенко О., Лоза В., Горкуненко А. Навчання наукової комунікації у старшій школі та університеті з позицій жанрового підходу. *ARS LINGUODIDACTICAE*. 2024. Вип. 13. С. 5–25. DOI: https://doi.org/10.17721/2663-0303.2024.1.01
6. Неклесова В. Академічний дискурс в українській дискурсології. *Виклики сучасної науки: міждисциплінарний погляд через призму іноземних мов* : зб. матеріалів X Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (29 листоп. 2024 р.). Одеса, 2024. С. 78–80.
7. Щербина С. М. Дефінітивні зони перетину понять науковий дискурс і академічний дискурс. *Соціально-гуманітарний вісник*. 2018. Вип. 20–21. С. 67–70.
8. Hyland K. Metadiscourse: What is it and where is it going? *Journal of Pragmatics.* 2017. 113, 16–29. DOI: https://doi.org/10.1016/j.pragma.2017.03.007
9. Hyland K. Genre and Discourse Analysis in Language for Specific Purposes. In C. A. Chapelle (Ed.), The Encyclopedia of Applied Linguistics. Wiley. 2018. DOI: 10.1002/9781405198431.wbeal0452.pub2
10. Fairclough N. Analysing Discourse: Textual Analysis for Social Research. London, New York: Routledge. 2003. DOI: https://doi.org/10.4324/9780203697078
11. Wang P. F., Megat Khalid P. Z., Kussin H. J. A Review of Genre Analysis of Academic Writings. *Arab World English Journal.* 2023. 14(4). 372–383. DOI: https://doi.org/10.24093/awej/vol14no4.23

REFERENCES

1. Babeliuk, O., Buk, S. (2026). Akademichne pysmo v anhlomovnykh ta ukrainomovnykh naukovykh stattiakh: Strukturni, zmistovi ta zhanrovo-stylistychni parametry [Academic writing in English-language and Ukrainian-language research articles: Structural, content and genre-stylistic parameters]. Lvivskyi filolohichnyi chasopys, 19, 5–15. https://doi.org/10.32447/2663-340X-2026-19.1 [in Ukrainian]
2. Hokhman, K. (2018). Akademichnyi dyskurs u systemi instytutsiinykh dyskursiv [Academic discourse in the system of institutional discourses]. Naukovyi visnyk PNPU im. K. D. Ushynskoho, 26, 37–45. URL: https://www.lingstud.od.ua/archive/2018/26/pv26-37-47.pdf [in Ukrainian]
3. Koloiz, Zh. V. (2023). Vektor naukovykh poshukiv u metodolohii [The vector of scientific research in methodology]. In Z. P. Bakum (Ed.), Suchasni tendentsii metodyky navchannia: Movno-literaturna tsaryna. Kryvyi Rih State Pedagogical University. pp. 217–251. [in Ukrainian]
4. Koloiz, Zh. V. (2024). Osnovy akademichnoho pysma [Fundamentals of academic writing] (2nd ed.). FOP Marynchenko S. V. 143 p. [in Ukrainian]

5. Liubashenko, O., Loza, V., Horkunenko, A. (2024). Navchannia naukovoi komunikatsii u starshii shkoli ta universyteti z pozytsii zhanrovoho pidkhodu [Teaching scientific communication in high school and university from the perspective of the genre approach]. *ARS LINGUODIDACTICAE*, 13, 5–25. https://doi.org/10.17721/2663-0303.2024.1.01 [in Ukrainian]

6. Neklesova, V. (2024). Akademichnyi dyskurs v ukrainskii dyskursolohii [Academic discourse in Ukrainian discourse studies]. Vyklyky suchasnoi nauky: Mizhdystsyplinarnyi pohliad cherez pryzmu inozemnykh mov. Proceedings of the 10th All-Ukrainian Scientific and Practical Internet Conference. Odesa. pp. 78–80. [in Ukrainian]

7. Shcherbyna, S. M. (2018). Definityvni zony peretynu poniat naukovyi dyskurs i akademichnyi dyskurs [Definitional intersection zones of the concepts of scientific discourse and academic discourse]. Sotsialno-humanitarnyi visnyk. 20–21. 67–70. [in Ukrainian]

8. Hyland, K. (2017). Metadiscourse: What is it and where is it going? *Journal of Pragmatics*. 113. 16–29. DOI: 10.1016/j.pragma.2017.03.007

9. Hyland, K. (2018). Genre and Discourse Analysis in Language for Specific Purposes. In C. A. Chapelle (Ed.), The Encyclopedia of Applied Linguistics. Wiley. 2018. DOI: 10.1002/9781405198431.wbeal0452.pub2

10. Fairclough, N. (2003). Analysing Discourse: Textual Analysis for Social Research. London, New York: Routledge. https://doi.org/10.4324/9780203697078

11. Wang, P. F., Megat Khalid, P. Z., Kussin, H. J. (2023). A Review of Genre Analysis of Academic Writings. *Arab World English Journal.* 14(4). 372–383. DOI: https://doi.org/10.24093/awej/vol14no4.23

Дата першого надходження статті до видання: 14.09.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 09.10.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.10.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

